

obsílek těch dostalo nedopatřením soudní kanceláře, nelze obsílku s nesprávným datem odvolacího přelíčení považovati za řádné obeslání k odvolacímu roku skutečně dne 5. září 1927 provedenému, a nedostává se tedy předpokladu, za něhož lze podle čtvrtého odst. § 471 tr. ř. konati odvolací rok v nepřítomnosti obžalovaného. Byl proto postupem odvolacího soudu porušen zákon v ustanovení §§ 1 a 471 tr. ř. Bylo proto podle § 33, 479, 292 tr. ř. o zmateční stížnosti generální prokuratury na záštitu zákona uznati právem, jak se stalo.

Čís. 2971.

Trestný čin proti bezpečnosti cti jest spáchán v místě, kde urážlivé jednání dospělo svého zakončení tím, že přišel obsah podání k vědomosti cizích osob (urážlivé podání bylo podáno).

(Rozh. ze dne 17. listopadu 1927, Nd I 544/27.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací usnesl se vyhověti stížnosti Františka N-a do usnesení vrchního zemského soudu v Praze ze dne 25. října 1927, jímž byla trestní věc proti stěžovateli pro přestupek proti bezpečnosti cti podle § 491 tr. zák. a čl. V. zák. ze dne 17. prosince 1862, čís. 8 ř. zák. z roku 1863 odňata okresnímu soudu v Kostelci n. Čer. Lesy a přikázána okresnímu soudu v Českém Brodě a zrušiti napadené usnesení vrchního zemského soudu. Okresnímu soudu v Kostelci n. Č. Lesy uložil, by postoupil spisy k dalšímu jednání příslušnému okresnímu soudu pro přestupky v Praze.

Důvody:

Ve své stížnosti do výše uvedeného usnesení a delegaci okresního soudu v Č. Brodě domáhá se stěžovatel, by na místo okresního soudu v Kostelci nad Č. Lesy delegován byl k provedení trestního řízení ne okresní soud v Čes. Brodě, nýbrž okresní soud pro přestupky v Praze, poukazuje na méně dobré spojení svého bydliště s Čes. Brodem, jež by mu vzhledem k jeho neduživosti prý znemožnilo, by se k hlavnímu přelíčení v Čes. Brodě dostavil. Svoje tvrzení sice stěžovatel nijak neosvědčil. Přes to bylo však jeho stížnosti způsobem shora uvedeným vyhověti. Stěžovateli jest odpovídati z obsahu podání ze dne 15. září 1927, podle razítka na něm vytištěného přímo u zemského soudu v Praze podaného. Podle toho jevil se příslušným ku projednání věci ne okresní soud v Kostelci n. Č. Lesy, nýbrž okresní soud pro přestupky v Praze, kde za urážlivé označené jednání stěžovatelovo dospělo svého zakončení tím, že přišel obsah podání k vědomosti osob cizích, čímž byl právní statek cti, zákonem chráněný, po případě teprve porušen. Nebyl-li však okresní

soud v Kostelci n. Č. Lesy vůbec příslušným, nebylo tu též předpokladů § 62 tr. ř., by na jeho místě delegován byl k projednání věci soud jiný, najmě okresní soud v Č. Brodě. Bylo proto, vyhově stížnosti obviněného napadené delegační usnesení zrušiti, a okresnímu soudu v Kostelci nad Čer. Lesy toliko naříditi, by postoupil spisy k dalšímu jednání příslušnému okresnímu soudu pro přestupky v Praze.

Čís. 2972.

O veřejné záležitosti podle § 104 tr. zák. rozhoduje úředník jen tehdy, obstarává-li záležitost, na niž se vztahuje jeho úřední působnost, zejména práci, výkon, k nimž je podle svého úřadu povolán, plní-li vůbec nějakou služební povinnost, uloženou mu buď zákonnými nebo úředními předpisy. Rozhodování to předpokládá výrok, jímž se nějaký právní stav nebo právní poměr stanoví nebo upravuje; pokud sem nespadá pouhé posouzení a upravení účtů, vyžádané útvarem povahy soukromoprávní (elektrárenským svazem), pouhá porada, pro žadatele nezávazný odborný posudek (poradny, zřízené při strojním a elektrotechnickém oddělení zemského správního výboru), ani činnost jednatele elektrárenského svazu, zřízeného zemí podle zákona ze dne 22. července 1919, čís. 438 sb. z. a n., a pověřeného svazem referátem opatřování kabelů.

Skutková podstata zločinu podle § 104 tr. zák. předpokládá, že pachatel přijímá dary, by úřad svůj podle povinnosti konal, že tedy výslovně nebo konkludentním chováním dá na jevo, že by úředního úkonu jinak, t. j. bez daru, neučinil.

(Rozh. ze dne 18. listopadu 1927, Zm I 463/27.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací zavrhl po ústním líčení zmateční stížnost státního zastupitelství do rozsudku zemského trestního soudu v Praze ze dne 20. dubna 1927, jímž byli obžalovaní podle § 259 čís. 3 tr. ř. sprostěni z obžaloby, Josef M. pro zločin braní darů ve věcech úředních podle § 104 tr. zák., Václav K. pro zločin spoluviny na tomto zločinu podle §§ 5, 104 tr. zák.

D ů v o d y:

Jak rozsudek, tak zmateční stížnost vystihují správně, že rozhodnutí otázky trestného zavinění obou obžalovaných závisí především na vyřešení otázky, zda obžalovaný Josef M., přijímaje při zadávání dodávek kabelů pro Východočeský elektrárenský svaz v P. a Elektrárenský svaz v H. dary, činil tak jednak jako úředník po rozumu druhého odstavce § 101 tr. zák., jednak při rozhodování o veřejných záležitostech ve smyslu § 104 tr. zák. Veřejná obžaloba dovozovala sice tyto pojmové náležitosti skutkové podstaty zločinu podle § 104 tr. zák. původně, jak